

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 234/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2023 roku sygn. akt IV K 1130/22

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Zarzuty:</p> <p>I. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów i uznanie, iż wypowiedzenie gróźb w silnym wzburzeniu nie stanowi czynu o stopniu społecznej szkodliwości wyższym niż znikomy, co w konsekwencji doprowadziło do umorzenia postępowania w trybie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.;</p> <p>II. obraza przepisu prawa materialnego, a to art. 1 § 2 k.k. poprzez niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że działanie oskarżonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>polegające na popełnieniu czynu z art. 190 § 1 k.k. charakteryzuje się znikomą społeczną szkodliwością, co doprowadziło do uznania, iż nie stanowi ono przestępstwa;</p> <p>III. obraza przepisu prawa materialnego, a to art. 115 § 2 k.p.k. poprzez niewłaściwe jego zastosowanie poprzez uznanie, iż zachowanie oskarżonego polegające na popełnieniu czynu z art. 190 § 1 k.k. charakteryzuje się znikomą społeczną szkodliwością, co doprowadziło do uznania, iż nie stanowi ono przestępstwa;</p> <p>IV. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mający wpływ na jego treść, z polegający na uznaniu, że rodzaj i charakter naruszonego dobra – wolność przed obawą popełnienia przestępstwa na jego szkodę uzasadniają przyjęcie znikomej społecznie szkodliwości czynu.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty zasadne, albowiem argumentom zawartym w uzasadnieniu apelacji w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, co doprowadziło do uznania, iż nie stanowi on przestępstwa, nie można odmówić słuszności.</p> <p>Nie przesądzając na obecnym etapie postępowania ostatecznej treści rozstrzygnięcia stwierdzić należy, że zaskarżone orzeczenie należało uchylić, albowiem analiza akt sprawy i prawidłowa ocena okoliczności podmiotowych i przedmiotowych czynu jakiego się</p>		

dopuszczył oskarżony wskazuje na to, że zaskarżony wyrok, niezależnie od słuszności zarzutów podniesionych w apelacji, wydany został z naruszeniem prawa mającego wpływ na treść orzeczenia - a mianowicie art. 115 § 2 k.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. Przy czym waga tych uchybień musiała spowodować konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Analiza uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w sposób jednoznaczny przekonuje o tym, że dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, Sąd ten brał pod uwagę okoliczności, które nie mają znaczenia dla tej oceny, pomijając jednocześnie te, których uwzględnienie było jego obowiązkiem zgodnie z brzmieniem art. 115 § 2 k.k.

Tytułem wstępu wskazać należy, że przesłanką dla umorzenia postępowania przez Sąd I instancji było stwierdzenie znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu z art. 190 § 1 k.k. Ocena społecznej szkodliwości musi mieć charakter kompleksowy, a jej trafność musi poddawać się weryfikacji (por. wyrok SN z 19.10.2016 r., V KK 250/16, LEX nr 2152411). Jak wskazuje Sąd Najwyższy: „Ocena stopnia społecznej szkodliwości konkretnego zachowania powinna być oceną całościową, uwzględniającą okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., nie zaś sumą, czy pochodną ocen częściowych takiej czy innej <ujemności> tkwiącej w poszczególnych okolicznościach i dlatego, jeżeli w art. 1 § 2 k.k. mówi się o znikomej społecznej szkodliwości czynu, to wymóg znikomości

dotyczy społecznej szkodliwości ocenianej kompleksowo, nie zaś jej poszczególnych czynników” (wyrok SN z 10.02.2009 r., WA 1/09, OSNwSK 2009/1, poz. 343).

W orzecznictwie podkreśla się przy tym, że art. 115 § 2 k.k., który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znacznie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2008 r., V KK 1/08, R-OSNKW 2008, poz. 1325). O stopniu społecznej szkodliwości mają zatem decydować wyłącznie okoliczności związane z czynem i to zarówno natury przedmiotowej, jak i podmiotowej (por. W. Wróbel, A. Zoll, Polskie prawo karne. Część ogólna, Kraków 2010, s. 310 - 312). Jest to tzw. teoria przedmiotowo-podmiotowa, zwana niekiedy kompleksową (por. M. Mozgawa (red.), Komentarz karny. Komentarz aktualizowany, do art. 115 teza 3, LEX/el/ 2023).

Słusznie zauważa się też, że stwierdzając znikomy czy też nieznaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, organ procesowy przyjmuje na siebie obowiązek wskazania przyczyn i przekonywującego uzasadnienia powodów decydujących o zasadności umorzenia lub warunkowego umorzenia postępowania karnego (por. M.

Królikowski w: M. Królikowski, R. Zabłocki, Komentarz k.k., 1.1, Warszawa 2010, s. 199 - 201). Dokonując wartościowania okoliczności determinujących stopień szkodliwości społecznej czynu, trzeba rozważyć, które z przesłanek wymienionych w art. 115 § 2 k.k. występują w konkretnej sprawie, przeprowadzić pogłębioną analizę każdej z nich, uwzględnić ich znaczenie w istniejących realiach i dokonać oceny, które z nich zwiększają stopień społecznej szkodliwości, a które ten stopień zmniejszają (por. postanowienie SN z 14.11.2017 r., V KK 119/17, OSNKW 2018/2, poz. 17).

W realiach niniejszej sprawy, patrząc przez pryzmat wyżej zarysowanych kryteriów, które zgodnie z art. 115 § 2 k.k. decydują o stopniu społecznej szkodliwości czynu, należy stwierdzić, że bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości są wskazane w uzasadnieniu wyroku Sądu Rejonowego okoliczności związane z faktem wcześniejszej, długotrwałej znajomości i współpracy pomiędzy oskarżonym i pokrzywdzonym. Sąd meriti przyjmując znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu wskazał, że do przedmiotowego zdarzenia współpraca układała się poprawnie, o czym świadczy długi okres jej trwania oraz brak podobnych zdarzeń w przeszłości. Sąd wskazał, że oskarżony i pokrzywdzony znają się od 10 lat, zaś oskarżony domagał się należnych mu pieniędzy po 10 latach zgodnej współpracy, działając w silnym wzburzeniu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika zatem, że Sąd przyłożył zbyt wielką wagę do w istocie ubocznych okoliczności związanych z sytuacją oskarżonego i jego zachowaniem w postaci

<p>zdarzenia jednostkowego, natomiast sąd nie odniósł się do okoliczności mających znaczenie z punktu widzenia art. 115 § 2 k.k. W istocie Sąd nie odniósł się do zasadniczych i podstawowych dla określenia stopnia społecznej szkodliwości czynu kwestii, jak sposób działania oskarżonego polegający na wykrzykiwaniu wulgarnych, obelżywych wyzwisk, jak również gróźb pozbawienia życia przy świadkach, w ciągu dnia, na ulicy, co mogło wzbudzić w pokrzywdzonym lęk, iż groźba zostanie spełniona, zwłaszcza, że kolejnego dnia oskarżony uszkodził drzwi biura należącego do pokrzywdzonego. W tych realiach nie sposób podzielić stanowiska sądu meriti, iż czyn oskarżonego charakteryzuje się znikomym stopniem społecznej szkodliwości, co doprowadziło do umorzenia postępowania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Podzielając argumentację apelującego w zakresie w jakim sąd dopuścił się błędu dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i na jakiej podstawie uznał, że jest on znikomy, zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania. W toku postępowania ponownie zostanie</p>		

dokonana ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 115 § 2 k.k.

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
Sąd odwoławczy podzielił argumentację apelującego w zakresie w jakim sąd dopuścił się błędu dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i na jakiej podstawie uznał, że jest on znikomy. Zaskarżony wyrok należało zatem uchylić i przekazać Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania.		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Ponownie rozpoznając sprawę sąd powtórnie dokonana oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 115 § 2 k.k.		

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

1PODPIS

0.1Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2023 roku sygn. akt IV K 1130/22		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana